

slag med Glæde og tilsiger en hurtig Behandling deraf. Den ærede Ordfører for Venstre vil jo have Sagen i Udvalg i Anledning af 20 Tons Grænsen. 20 Tons Grænsen er den gamle Grænse, der har staaet gennem mange Aar, og jeg for mit Vedkommende kan ikke se, at det vil volde nogen Skade, om den bliver staaende. Men det kan der jo forhandles om i Udvalget, og saa stejlt staa vi heller ikke paa det, at vi ikke, hvis der anføres Grunde derfor, vil kunne gaa med til en Ændring. Jeg anbefaler, som sagt, Lovforslagene til Vedtagelse.

Aubeck: I de Bemærkninger, hvormed den højtærede Minister ledsagede Fremsettelsen af de to foreliggende Lovforslag, forekom følgende Passus: „Disse Lovforslag hviler paa en Undersøgelse, som er foretaget af Handelsministeriet for 3—4 Aar siden, og de gaar ud paa at forenkle og billiggøre Administrationen af de Forretninger, som henhører under Skibsmaalingsbureauet og Registreringskontoret.“ Jeg blev i nogen Grad forbavset over denne Udtalelse og det af to Grunde. Den første er den, at det unægtelig maa siges at være en højt ejendommelig Maade at forenkle og billiggøre paa — og det var jo det, Undersøgelserne i Handelsministeriet for 3—4 Aar siden, altsaa i 1922, gik ud paa —, at der oprettedes et nyt Departement, Skibstilsynet, hvis Virksomhed ifølge de Bemærkninger, der ledsager det foreliggende Lovforslag, falder nøje sammen med Skibsmaalingsens, og at man nu, da den nye Institution er naaet ud over Vanskelighederne ved sin egen Organisation, foreslaar en Sammenlægning af disse to Virksomheder paa den Maade, at den gamle Institution lægges ind under den nye. Det forekommer mig, at det havde været nok saa lige til, nok saa naturligt, om Undersøgelserne i 1922 angaaende Billiggørelse og Forenkling havde ført til det Resultat, at den nye Institution, hvis Arbejde altsaa efter Bemærkningerne falder saa nøje sammen med Skibsmaalingsens, var blevet føjet ind som et nyt Led under den gamle og prøvede — jeg kunde tilføje: den ikke mindst vigtige, som i høj Grad er velrenommeret saavel herhjemme som overalt i Verden. Handelsministeriet valgte altsaa at gaa den modsatte Vej — jeg kunde fristes til at sige den nærmeste Omvej frem imod Billiggørelse og Forenkling. Hvorfor mon man nu gjorde det? Alt her i Verden har jo en Aarsag, og dette har formodentlig

ogsaa sin, men Lovforslagene oplyser intet derom. Maaske kan den højtærede Handelsminister under den kommende Udvalgsbehandling sige et og andet derom; det vil sikkert ikke være uden Interesse at faa Grunden at vide.

Den anden Grund til min Forbavselse er den, at den højtærede Minister i sine Bemærkninger ved Fremsettelsen af Lovforslagene taler om Billiggørelse og Forenkling af de Forretninger, der henhører under Skibsmaalingsbureauet og Registreringskontoret. Dette Ordvalg er jo et saadant, at Tilhørerne maatte faa Indtryk af, at man her stod overfor to særskilte Virksomheder, to selvstændige Virksomheder, jeg kunde fristes til at sige to hinanden uvedkommende Virksomheder. Men saadan er Forholdet jo ikke. Disse to Kontorer findes paa samme Sted, og de har Chef til fælles, et Forhold, som det neppe er praktisk at ændre noget ved. Men her er det imidlertid, Lovforslagene sætter ind. Det er jo ikke saaledes, som den ærede Ordfører for de Konservative udtalte, at baade Registreringen og Skibsmaalingsen lægges ind under Skibstilsynet, det er kun det sidste. Registreringsbureauet foreslaas jo nedlagt, men ganske vist skal det erstattes af et Registreringskontor her i Hovedstaden, og det siges i Bemærkningerne, at dette Registreringskontor faar Forretningsomraade ganske svarende til det nuværende Bureau. Dog føjes der til, at de herhenhørende Forretninger paa flere Punkter kan simplificeres og begrænses. Enhver Simplificering og Begrænsning er ogsaa mit Parti afgjort Tilhænger af, men den Simplificering og Begrænsning, her kan blive Tale om, kunde formentlig ogsaa være foretaget, hvis Skibsmaalings- og Registreringsbureauet forblev uforandret i sin nuværende Skikkelse, og den Reduktion af Personalet, som den paatænkte Simplificering og Begrænsning menes at medføre, kunde formentlig ogsaa finde Sted, selv om Forholdet blev ved at være, som det er. Naa, der er for øvrigt ikke Tale om nogen egentlig Reduktion, der er Tale om ved Tjenstledighed at skaffe sig billigere Arbejdskraft. Der foreslaas 3 Registreringsassistenter ombyttet med 3 Kontorassistenter, paa andet Dansk: sagkyndig Arbejdskraft erstattet med mindre sagkyndig. Og nogen særlig stor Besparelse medfører dette jo ikke. Beløbet, der kan spares, andrager siger og skriver 1260 Kr. aarlig, efter min Mening saa lidt, at der vistnok er al Anledning til at sætte et endog meget stort Spørgsmaalstegn ved